

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **R. P.**, zast. Mgr. Martinem Kolářem, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 559/28, Praha 2, proti žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: ČEPS, a.s., se sídlem Elektrárenská 774/2, Praha 10, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 5. 2026, č. j. 39 A 19/2025-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný mezitímním rozhodnutím ze dne 14. 11. 2025, č. j. DESU/031/029581/25, omezil žalobci vlastnické právo zřízením věcného břemene (služebnosti) na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO a XP zapsaných na listu vlastnictví č. XQ pro katastrální území Ch., obec Ch.. Služebnost spočívá v tom, aby žalobce strpěl modernizaci a posílení přenosové soustavy „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobci (stěžovateli) byl napadený rozsudek prostřednictvím jeho zástupce doručen 15. 5. 2026. Kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení napadeného rozsudku, podal stěžovatel v předposlední den dvoutýdenní zákonné lhůty, tedy 28. 5. 2026 (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Ta byla podána jako blanketní, a stěžovatel v ní tedy neuvádí žádné důvody (nad rámec obecného odkazu na vybraná písmena § 103 odst. 1 s. ř. s.).

[3] Aby mohla být kasační stížnost projednatelná, musí mít všechny zákonné náležitosti, mezi které patří mimo jiné uvedení důvodů, pro které stěžovatel napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s.). Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že pouhá citace zákonného ustanovení není důvodem kasační

stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. (viz např. usnesení NSS ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75, nebo rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74, a ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58).

[4] Obecně je možné odůvodnění kasační stížnosti doplnit, k čemuž Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzve podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury (dále „zákon o urychlení výstavby“), v § 2 odst. 8 nicméně obsahuje speciální procesní úpravu, podle které „*k odstranění vad námitek, odvolání a rozkladu podaných po lhůtě stanovené pro jejich podání právním předpisem, podle kterého se podávají, se nepřihlíží. To platí i pro žaloby proti rozhodnutím vydaným v řízeních podle věty první i pro opravné prostředky proti rozhodnutím o těchto žalobách. Správní orgán a soud k odstranění nedostatků podání nevyzývá*“. Toto ustanovení se před obecnou úpravou s. ř. s. použije přednostně a uplatní se i na řízení o kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 As 96/2024-96, bod 23, či ze dne 23. 10. 2025, č. j. 7 As 204/2025-22, bod 8). Pokud tedy kasační stížnost nemá všechny náležitosti, k odstranění shledaných vad Nejvyšší správní soud stěžovatele nevyzývá. Pokud pak stěžovatel odstraní vady až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud k tomu nemůže přihlížet.

[5] Nyní projednávaná věc se týká omezení vlastnického práva k pozemkům za účelem realizace záměru vedení přenosové soustavy elektrické energie. Stavby a zařízení přenosové soustavy pak patří mezi vybrané stavby energetické infrastruktury podle § 1 odst. 4 písm. a) zákona o urychlení výstavby, a spadají tak do jeho režimu. Žalovaný proto postupoval podle tohoto zákona. Ve výrokové části napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že při vydání mezitímního rozhodnutí postupoval mimo jiné na základě § 4a zákona o urychlení výstavby. O tom, že se na danou věc vztahuje zákon o urychlení výstavby, byli účastníci daného řízení podle odůvodnění napadeného rozhodnutí také poučeni. Jak také Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu krajského soudu, použití zákona o urychlení výstavby v dané věci nebylo ani před krajským soudem mezi účastníky sporné (z jeho použití zde vychází i podaná žaloba). Důsledkem použití zákona o urychlení výstavby v dané věci je nicméně také to, že Nejvyšší správní soud v souladu s § 2 odst. 8 tohoto zákona stěžovatele nevyzýval k odstranění vad kasační stížnosti.

[6] Stěžovatel ve lhůtě pro podání kasační stížnosti neuplatnil žádné důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá. Uvedl sice odkaz na konkrétní písmena § 103 odst. 1 s. ř. s., avšak tento pouhý odkaz není důvodem ve smyslu daného ustanovení. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro neodstranitelnou vadu (srov. usnesení NSS ze dne 16. 10. 2025, č. j. 8 As 160/2025-20).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osobě zúčastněné na řízení žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně 19. června 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu